

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Vuoden 1980 alussa tuli voimaan laki kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta. Esityksessä ehdotetaan kuntien harkintavaltaa lisättäväksi kunnossapitotöiden suorittamisessa siten, että kunta voisi päättää kadun tai rakennuskaavatie kunnossapittamisesta vain osittain talviaikana. Tämä antaisi mahdollisuuden talvikunnossapidon joustavampaan hoitamiseen. Edellytyksenä päätökselle olisi kuitenkin, ettei liikenteelle aiheudu tästä huomattavaa haittaa.

Esityksessä ehdotetaan myös, että kunta voisi määrätä pihakadun tai erityistä liikennetarvetta

palvelevan kadun osalta lain mukaisesta kunnossapitovelvollisuuden jakautumisesta toisin kuin laissa yleisesti on katujen osalta säädetty. Määräyksellä ei kuitenkaan saisi esityksen mukaan olennaisesti lisätä tontinomistajan velvollisuutta. Samoin ehdotetaan alistamisvelvollisuus poistettavaksi kunnan kunnossapito- ja puhtaanapitotaksan hyväksymistä koskevasta päätöksestä.

Lainmuutos on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1987 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tila ja ehdotetut muutokset

1.1 Nykyinen tilanne

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annettu laki (669/78), jäljempänä kunnossa- ja puhtaanapitolaki, tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980. Katujen kunnossa- ja puhtaanapito oli ennen tämän lain voimaantuloa ollut tontinomistajan tehtävänä. Kunnossa- ja puhtaanapitolaille siirrettiin katujen ja rakennuskaavateiden kunnossapito jalkakäytävien talvikunnossapitoa lukuun ottamatta kuntien tehtäväksi. Työt, jotka voitiin hoitaa koneellisesti ja keskitetysti, annettiin kuntien hoidettaviksi. Sen sijaan jalkakäytävien puhtaanapidon ja kunnossapidon talvella katsottiin parhaiten soveltuvan kiinteistönomistajien hoidettavaksi.

Kunnossa- ja puhtaanapitolakia muutettiin 1982 annetulla lailla (569/82) siten, että kunnille annettiin mahdollisuudet vain toisella puolella katua olevista jalkakäytävistä aiheutuvien kunnossapitotöiden epätasaisen jakautumisen poistamiseen. Kunnalla on siten mahdollisuus tietyllä asemakaava-alueella tai sen osalla ottaa suorittaakseen kiinteistönomistajille kuuluvat kunnossapitotehtävät ja periä kustannukset kaikilta alueen kiinteistöiltä. Kunnat voivat myös ottaa hoitaakseen kiinteistönomistajille kuuluvat kunnossapitotehtävät joko kokonaan tai osittain kunnan kaikilla asemakaava-alueilla. Lainmuutoksen soveltamisesta tähän saakka saadut kokemukset ovat olleet myönteisiä.

Kunnossa- ja puhtaanapitolaki on pääosiltaan vastannut sille aikanaan asetettuja tavoitteita. Kiinteistönomistajien kunnossapitorasitus on huomattavasti tasoittunut siitä, mitä se aikaisempien säännösten mukaan oli. Laissa on myös

varsin yksityiskohtaiset säännökset kunnossa- ja puhtaanapitovelvollisuuden sisällöstä ja sen jakautumisesta kunnan ja kiinteistönomistajien kesken, mikä on selventänyt tilannetta.

1.2. Ehdotetut muutokset

Kunnossa- ja puhtaanapitolain 3 §:n mukaan kadun talvikunnossapito käsittää ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeellisia kadun pysyttämiseksi liikennettä tyydyttävässä kunnossa, kuten lumen ja jään poistamisen, kadun pinnan pitämisen tasaisena, hiekoittamisen liukkauden välttämiseksi sekä katuojien, sadevesikourujen ja kaivojen avoimna pitämisen.

Käytännössä esiintyy tilanteita, joissa liikenne ei vaadi kadun pitämistä auki kaikilta osiltaan talviaikana. Näissä tapauksissa kunnalle ehdotetaan annettavaksi lisää harkintavaltaa siten, että kunta voisi päättää kadun pitämisestä talvella kunnossa vain osittain. Näin välttyttäisiin tarpeettomilta kunnossapitotoimenpiteiltä ja vähennettäisiin kiinteistönomistajien ja kuntien kunnossapitokustannuksia. Edellytyksenä päätökselle olisi kuitenkin, että osittaisesta kunnossapidosta ei aiheudu liikenteelle huomattavaa haittaa.

Nykyisin voimassa oleva laki ei anna riittävästi mahdollisuuksia tieliikennelain (267/81) mukaisen pihakatuojen eikä kevyelle liikenteelle tarkoitettujen katujen kunnossa- ja puhtaanapitovelvollisuuden tarkoituksenmukaiseen jakamiseen.

Tieliikennelain, joka tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1982, 2 §:n mukaan pihakadulla tarkoitetaan jalankulku- ja ajoneuvoliikenteelle yhteisesti tarkoitettua, liikennemerkein sellaiseksi kaduksi osoitettua tietä. Lain 33 §:n mukaan pihakadulla saa kuljettaa moottorikäyttöistä ajoneuvoa vain kadun varrella olevalle kiinteistölle tai merkitylle pysäköintipaikalle ajoa varten. Ajoneuvon nopeus on sovitettava jalankulun mukaiseksi eikä se saa ylittää 20 km tunnissa. Jalankulkija saa lain 41 §:n mukaan kulkea pihakadun kaikilla osilla.

Koska pihakadulla ajoneuvo- ja jalankulkuliikenne käyttävät samoja kadun osia ja pihakadulla ei ole erityisesti osoitettu jalkakäytäviä, on pihakatuja kunnossa- ja puhtaanapitolakia sovellettaessa pidettävä kaikilta osin ajoratana. Ottaen huomioon pihakadun luonteen kunnossa- ja puhtaanapitolain säännöksiä ei sellaisenaan voida soveltaa kunnossapitovelvollisuutta jaettaessa kunnan ja kiinteistönomistajien kesken. Pihakatuojen rakentamisen esteenä ovat olleet muun ohella kunnossapitoon liittyvät seikat. Kun pihaka-

kadun rakentamisella pyritään lisäämään sen varrella olevien kiinteistöjen asumisviihtyvyyttä ja pihakadun rakentaminen on kustannuksiltaan korkeampi kuin tavallisen asuntokadun rakentaminen, on katsottu kohtuulliseksi, että pihakadun varrella olevien kiinteistöjen omistajat osallistuvat myös pihakadun kunnossapitoon.

Esityksessä ehdotetaan kunnossa- ja puhtaanapitolakia muutettavaksi siten, että kunta voisi päättää pihakadun osalta kunnossa- ja puhtaanapitolain mukaisesta tehtäväjaosta. Kiinteistönomistajalle määräytyvä kunnossapitovelvollisuus ei näissä tapauksissa saisi olla olennaisesti suurempi kuin mitä se kiinteistönomistajilla kunnassa yleensä on. Vastaava oikeus ehdotetaan annettavaksi kunnille erityistä liikennetarvetta palvelevien katujen kuten kevyelle liikenteelle tarkoitettujen katujen osalta. Näillä tarkoitetaan jalankululle ja polkupyöräilylle varattuja katuja, joilla on sallittu huoltoajo tai tontille ajo.

Ennen kuin kunta tekee päätöksen pihakadun tai muun erityistä liikennetarvetta palvelevan kadun kunnossapitovelvollisuuden jakautumisesta, sen tulee kuulla kadun varrella olevien kiinteistöjen omistajia. Tästä ehdotetaan otettavaksi lakiin säännökset.

Lisäksi ehdotetaan kunnan kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteistä perittävän maksun perusteet sisältävän taksan alistamisvelvollisuus lääninhallitukselle poistettavaksi.

2. Asian valmisteluvaiheet ja -aineisto

Sisäasiainministeriö asetti 7 päivänä lokakuuta 1980 työryhmän, jonka tehtävänä oli vuoden 1982 loppuun saakka seurata niin sanotun katurasisäasiainministeriön toteuttamista käytännössä sekä tehdä työnsä aikana tarpeellisiksi katsomansa ehdotukset lainsäädännön muuttamiseksi. Työnsä aikana työryhmä jätti sisäasiainministeriölle kaksi välimietintöä (28.2.1981 ja 1.2.1982) sekä lopullisen mietintönsä 31 päivänä joulukuuta 1982.

Työryhmän 1 päivänä helmikuuta 1982 antaman välimietinnön perusteella annettiin keväällä 1982 esitys kunnossa- ja puhtaanapitolain muuttamiseksi. Lainmuutos (569/82) tuli voimaan 1 päivänä elokuuta 1982.

Loppumietinnössään 31 päivältä joulukuuta 1982 työryhmä ehdotti kunnossa- ja puhtaanapitolakia muutettavaksi siten kuin tässä esityksessä

on nyt ehdotettu. Taksojen alistamisvelvollisuuden osalta työryhmä ei tehnyt ehdotuksia.

Työryhmän loppumietinnön ehdotukset eivät johtaneet lainmuutosehdotuksiin, koska valtioneuvosto asetti 30 päivänä kesäkuuta 1982 komitean laatimaan ehdotuksen katumaksulainsäädännön tarpeellisesta kokonaistarkistuksesta. Katumaksukomitea ehdotti 15 päivänä joulukuuta 1983 antamassaan mietinnössä (komiteanmietintö 1983:82) kunnossa- ja puhtaanapitolakiin tehtäväksi samat muutokset kuin mitä työryhmä oli ehdottanut.

Komitean mietinnöstä on saatu lausunnot, joissa on pääosin puollettu esitettyjä muutoksia kunnossa- ja puhtaanapitolakiin.

Kunnossapitovelvollisuus ehdotetaan tässä lainmuutosesityksessä pysytettäväksi ennallaan jalkakäytävien talvikunnossapidon osalta. Kunnilla ei ole riittävästi omaa kalustoa käytettävissään, joten lumen poisajovelvollisuuden siirtäminen kunnille ei olisi muuttanut tilannetta työn suorittamisen kannalta. Kunnat olisivat kiinteistönomistajien tavoin joutuneet turvautumaan pääasiallisesti yksityisiin urakoitsijoihin. Mikäli lumen poiskuljettaminen siirrettäisiin kunnan tehtäväksi, ei lunta enää voitaisi varastoida kiinteistöille, mikä olisi huomattavasti lisännyt kunnossapitokustannuksia.

Eräissä lausunnoissa kiinnitettiin lisäksi huomiota siihen, että kuntien ja kiinteistönomistajien kunnossapitotöiden keskinäinen ajoitus ei ole aina onnistunut. Tästä johtuva kaksinkertainen työ on aiheuttanut tyytymättömyyttä kiinteistönomistajissa. Katumaksukomitea katsoi, että aiheutuneita epäkohtia voidaan kuitenkin lieventää kehittämällä kunnan ja kiinteistönomistajien väliseen sopimukseen perustuvaa yhteistyötä

töiden järjestelyssä ja ajoituksessa. Asiaa koskevia määräyksiä voitaisiin ottaa myös kuntien järjestyssääntöihin. Tämän vuoksi nyt annettavaan esitykseen ei sisälly ehdotuksia lain muuttamiseksi kunnossapitotöiden ajoituksen osalta.

3. Taloudelliset vaikutukset

Kunnan mahdollisuus päättää siitä, että katu pidetään talvella kunnossa vain osittain, antaa mahdollisuuden säästöihin talvikunnossapidon kustannuksissa. Säästöjä voidaan katsoa syntyvän muun muassa lumen poiskuljettamisessa ja aurauskustannuksissa. Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahaston rahoittamassa katujen ja rakennuskaavateiden talvikunnossapitoa koskevassa tutkimuksessa vuodelta 1985 on arvioitu, että talvikunnossapidon kustannukset kunnissa vuonna 1983 ovat olleet noin 190 miljoonaa markkaa. Säännöksen perusteella säästettävien kustannusten osuutta on vaikea arvioida, mutta se voinee ainakin vaikuttaa nousua ehkäisevästi.

Tontinomistajien mahdollinen velvoittaminen osallistumaan pihakatujen ja erityistä liikennetarvetta palvelevien katujen joihinkin kunnossapitotehtäviin voi aiheuttaa tontinomistajille kustannusten nousua ja kunnalle vastaavasti kustannuksissa säästöjä. Toisaalta tontinomistajien velvollisuudet eivät aina ole sellaisia, että niistä aiheutuu rahallisia kustannuksia, vaan pääasiassa ne olisivat tontinomistajan työnä hoidettavia talvikunnossapitoon liittyviä tehtäviä tai esimerkiksi viheralueiden ja istutusten hoitoon liittyviä tehtäviä, jotka on käytännöllistä tehdä tontin hoidon yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

3 §. Katu on yleensä pidettävä aina kunnossa kaikilta osiltaan. Erityisesti talvella tapahtuvan kunnossapidon osalta on käytännössä osoittautunut mahdolliseksi jättää tietynlaiset kadut tai kadun osat määrättyjen tehtävien osalta kunnossapitamättä. Tämän vuoksi ehdotetaan lakiin otettavaksi uusi 3 §:n 4 momentti, jonka nojalla

kunta voisi päättää, että tietty katu pidetään talvella kunnossa vain osittain. Tällaisia katuja ovat esimerkiksi vähäliikenteiset kadut, joilla ei ole sanottavaa läpiajoliikennettä, jalankulkukadut, jalankululle ja polkupyöräilylle varatut kadut, joilla on sallittu huolto- tai tonteilleajo, sekä pihakatut.

Osittainen kunnossapito voi koskea paitsi alueellisesti kadun osan kunnossapitoa myös kun-

nossapitotoimenpiteiden suorittamista vain osittain, jos se liikenteen kannalta voi haitata tapah-tua. Koska kadun kunnossapitoa koskevia 3 §:n säännöksiä sovelletaan lain 6 §:n 2 momentin mukaan myös sellaisiin yleisten alueiden osiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi katuna, koskee osittainen kunnossapitomahdollisuus myös tällai-sia yleisiä alueita. Kunnossapitotehtäviä, joiden suorittamatta jättämisestä kunta voisi päättää, ovat esimerkiksi lumen ja jään poistaminen tie-tyiltä jalkakäytävien osilta sekä jalankululle ja polkupyöräilylle varattujen katujen ja pihakatu-jen määrättyiltä osilta.

Edellytyksenä kunnan kunnossapitoa koskeval-le päätökselle olisi, että liikenteen hoitamislle ei aiheudu huomattavaa haittaa.

4 §. Tontinomistajan velvollisuutena on pitää kiinteistön kohdalla oleva jalkakäytävä käyttökel-poisena poistamalla jalankulkua haittaava lumi ja jää sekä huolehtimalla liukkauden torjunnasta jalkakäytävällä. Pihakaduilla, joissa jalankulku on sallittu kadun kaikilla osilla, ei ole erillisiä jalkakäytäviä. Muilta erityistä liikennetarvetta palvelevilta kaduilta kuten jalankululle ja polku-pyöräilylle varatuilta kaduilta, joilla huoltoajo tai tontilleajo voi olla sallittu, saattavat jalkakäytävät myös puuttua.

Edellä mainituilla erityisesti jalankulun tarpei-ta varten varatuilla kaduilla ei kiinteistönomista-jille kuulu jalkakäytävien puuttumisen takia eri-tyistä talvikunnossapitovelvollisuutta. Pihaka-duille voidaan sijoittaa viihtyvyyden lisäämiseksi istutuksia ja nurmikkoja runsaammin kuin tavan-omaiselle kadulle ja ne voivat olla kiinteistön-omistajien käytössä. Lakiin ehdotetaan otettavak-si uusi 4 §:n 2 momentti, jonka mukaan kunta voi päättää edellä mainittujen katujen kunnossa-

pidosta toisinkin kuin 1 momentissa on säädetty. Kunnan päätöksellä ei kiinteistönomistajalle kui-tenkaan saisi määrätä kunnossapitovelvollisuutta, joka on olennaisesti raskaampi kuin kunnassa kiinteistönomistajille yleensä kuuluva kunnossa-pitovelvollisuus.

8 §. Lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi si-ten, että kunnan hyväksymää, tontinomistajalta kunnossapitotehtävistä perittävän maksun mää-räämisen perusteet sisältävää taksaa ei enää alisteta lääninhallituksen vahvistettavaksi.

8 a §. Ennen kuin kunta tekee 4 §:n 2 mo-mentissa tarkoitetun päätöksen kunnossapitovel-vollisuuden poikkeuksellisesta jakamisesta piha-kadulla tai muulla vastaavalla kadulla, tulisi kadun varrella olevien kiinteistöjen omistajia kuulla. Lain 8 a §:ssä on säännös eräitä kunnos-sapitotoimintajärjestelyjä koskevan ehdotuksen nähtävillä-pidosta ja kiinteistönomistajien oikeudesta tehdä muistutuksia ehdotusta vastaan sekä päätöksen tiedoksiannosta. Säännöstä ehdotetaankin muu-tettavaksi niin, että se koskisi myös 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuja päätöksiä.

13 §. Lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi si-ten, että kunnan hyväksymää, tontinomistajalta puhtaanapitotehtävistä perittävän maksun mää-räämisen perusteet sisältävää taksaa ei enää alisteta lääninhallituksen vahvistettavaksi.

2. Voimaantulo

Lainmuutos ehdotetaan saatettavaksi voimaan vuoden 1987 alusta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskun-nan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta 31 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (669/78) 8 §:n 2 momentti, 8 a § ja 13 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (569/82), sekä *lisätään* 3 §:ään uusi 4 momentti ja 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

3 §

Kunta voi päättää, mikäli liikenteelle ei aiheudu huomattavaa haittaa, että määrätty katu tai kadun osa pidetään talvella kunnossa vain osittain.

4 §

Kunta voi päättää pihakadun ja muun erityistä liikennetarvetta palvelevan kadun kunnossapitovelvollisuuden jakautumisesta toisin kuin mitä 1 momentissa on säädetty. Tontinomistajille näin määrättävä kunnossapitovelvollisuus ei kuitenkaan saa olla olennaisesti raskaampi kuin tontinomistajille muutoin tämän lain mukaan kuuluva kunnossapitovelvollisuus.

8 §

Kunta voi ottaa 1 momentissa tarkoitetut kunnossapitotehtävät huolehtiakseen keskimääräisten kustannusten mukaista korvausta vastaan. Kunnanvaltuusto hyväksyy perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävän taksan.

8 a §

Ennen 4 §:n 2 momentin mukaisen päätöksen

ja 8 §:ssä tarkoitettua järjestelyä koskevan päätöksen tekemistä on päätösehdotus pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 14 päivän ajan siitä, kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta kunnassa on säädetty, tai annettava tiedoksi niille tontinomistajille, joita ehdotus koskee. Muistutus ehdotusta vastaan on jätettävä kunnalle 14 päivän kuluessa ehdotuksen nähtäville asettamisesta tai tiedoksisaamisesta.

Tontinomistajille on annettava todistettavasti tiedoksi tämän lain 4 §:n 2 momentin mukainen päätös ja päätös, jolla kunta ottaa huolehtiakseen tontinomistajan kunnossapitotehtävistä 8 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun tavoin. Päätös voidaan tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/66) 8 §:n säännösten estämättä antaa tiedoksi myös siten, että se annetaan kirjatussa kirjeessä postin kuljetettavaksi tontin osoitteella taikka tiedossa olevalla tontin omistajan tai haltijan muulla osoitteella varustettuna.

13 §

Kunnanvaltuusto hyväksyy perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävän taksan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kuuta 1987.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 1986

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ympäristöministeri *Matti Abde*

Laki

kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta 31 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (669/78) 8 §:n 2 momentti, 8 a § ja 13 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (569/82), sekä *lisätään* 3 §:ään uusi 4 momentti ja 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Kunta voi päättää, mikäli liikenteelle ei aiheudu huomattavaa haittaa, että määrätty katu tai kadun osa pidetään talvella kunnossa vain osittain.

4 §

Kunta voi päättää pihakadun ja muun erityistä liikennetarvetta palvelevan kadun kunnossapitovelvollisuuden jakautumisesta toisin kuin mitä 1 momentissa on säädetty. Tontinomistajille näin määrättävä kunnossapitovelvollisuus ei kuitenkaan saa olla olennaisesti raskaampi kuin tontinomistajille muutoin tämän lain mukaan kuuluva kunnossapitovelvollisuus.

8 §

Kunta voi ottaa 1 momentissa tarkoitetut kunnossapitotehtävät huolehtiakseen keskimääräisten kustannusten mukaista korvausta vastaan. Korvauksena perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävä taksa on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Kunta voi ottaa 1 momentissa tarkoitetut kunnossapitotehtävät huolehtiakseen keskimääräisten kustannusten mukaista korvausta vastaan. *Kunnanvaltuusto hyväksyy perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävän taksan.*

8 a §

Ennen 8 §:ssä tarkoitettua järjestelyä koskevan päätöksen tekemistä on päätösehdotus pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 14 päivän ajan siitä, kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta kunnassa on säädetty, tai annettava tiedoksi niille tontinomistajille, joita ehdotus koskee.

8 a §

Ennen 4 §:n 2 momentin mukaisen päätöksen ja 8 §:ssä tarkoitettua järjestelyä koskevan päätöksen tekemistä on päätösehdotus pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 14 päivän ajan siitä, kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta kunnassa on säädetty, tai annettava tiedoksi niille

Voimassa oleva laki

Muistutus ehdotusta vastaan on jätettävä kunnalle 14 päivän kuluessa ehdotuksen nähtäville asettamisesta tai tiedoksisaamisesta.

Päätös, jolla kunta ottaa huolehtiakseen tontinomistajan kunnossapitotehtävistä 8 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun tavoin, on annettava tontinomistajille todistettavasti tiedoksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu päätösehdotus ja päätös voidaan tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/66) 8 §:n säännösten estämättä antaa tiedoksi myös siten, että se annetaan kirjatussa kirjeessä postin kuljetettavaksi tontin osoitteella taikka tiedossa olevalla tontin omistajan tai haltijan muulla osoitteella varustettuna.

13 §

Korvauksena perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävä taksa on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Ehdotus

tontinomistajille, joita ehdotus koskee. Muistutus ehdotusta vastaan on jätettävä kunnalle 14 päivän kuluessa ehdotuksen nähtäville asettamisesta tai tiedoksisaamisesta.

Tontinomistajille on annettava todistettavasti tiedoksi tämän lain 4 §:n 2 momentin mukainen päätös ja päätös, jolla kunta ottaa huolehtiakseen tontinomistajan kunnossapitotehtävistä 8 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun tavoin. Päätös voidaan tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/66) 8 §:n säännösten estämättä antaa tiedoksi myös siten, että se annetaan kirjatussa kirjeessä postin kuljetettavaksi tontin osoitteella taikka tiedossa olevalla tontin omistajan tai haltijan muulla osoitteella varustettuna.

Kunnanvaltuusto hyväksyy perittävän maksun määräämisen perusteet sisältävän taksan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kuuta 1987.

